

Publicerad 2020-04-13 14:30 av Ken Cassel

När jag var runt tio år gammal

fick jag dela rum med min ett år yngre halvsyster

Birgitta

Och Birgitta, hon bara älskade att hålla på och bråka
med mig stup i kvarten

Så en dag gav jag henne en hurring

En smäll med min handflata på hennes huvud då hon
genast sprang ut till pappa skrikandes

Pappa, Pappa, Ken slår mig

Farsan kom då genast in på rummet och gav mig en
hurring, då jag skrek

Men, men hon bara retas ju hela tiden

Jag kan aldrig glömma vad han sa, för det etsade sig
fast i mitt minne

Du får aldrig bära hand på en tjej

Om hon är dum eller håller på och retas går du därifrån

Men, men

Du går därifrån, röt han

Och han hade så rätt

För de gånger jag har blivit arg på tjejer eller tjejer

blivit arg på mig, så har jag gått därifrån

Inte av feghet utan över att jag inte vill göra något som
jag vet om att jag kommer att få ångra

Så att stå och käftas med en tjej går genast bort då tjejer
som oftast är envisare än tågen

Man kommer ingenstans med det hela

Så de få gånger som det har hänt i livet har jag gått min
väg, då jag har känt mig som en vinnare

För min syn på män som slår sina kvinnor idag står inte
högt i kurs hos mig

För om en man slår sin kvinna är det i mina ögon sett lika
med som att slå på sin egen mamma

Och det är inte okej!!!

När jag var runt tio år gammal!

Ken Cassel

13/4-2020

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten